

mene, hvad man ellers vil om, hvorvidt det vil trykke her eller der, Industri eller Landbrug, det er et Spørgsmaal for sig, men den Situation vil komme. Der vil da naturligt komme en meget forøget Handel paa Rusland, og Transithandel vil ogsaa finde Sted enten over Danmark eller Sverige. Nu høre og vide vi, at vor svenske Nabo anstrenger sig for at uddybe Farvandet derovre. Følgen vil naturligvis blive, at naar de store Skibe, der ville komme til at fare mellem Rusland og det øvrige Europa, skulle passere Øresund, ville de gaa ad den bekvemmeste Vej, men de ville da ikke gaa over paa den danske Side. Det medfører, at Transithandelen ikke kommer her til Landet, hvad der vilde have stor økonomisk Betydning for os, hvorimod Svenskerne ville faa den, naar vi ligge stille og undlade at uddybe Drogden. Men naar vi foretage dette Skridt, er der Udsigt til, at Vejen igennem Drogden, som til syvende og sidst er den bekvemmeste for den internationale Forbindelse, vilde blive benyttet, og deraf vilde Danmark høste stor Fordel. I modsat Fald bliver det Sverige.

I Forbindelse med denne Sag er det Spørgsmaal blevet rejst, om det skulde være Staten eller Københavns Kommune, der skulde udrede Udgifterne ved Uddybningen. I Fjor var man ikke i Tvivl derom. Marineminister Jøhnkes Forslag gik klart og tydeligt ud paa, at det er Staten, der skal foretage denne Uddybning, hvad jeg ogsaa anser for det retfærdigste. For det første er Drogden ikke et Farvand, der alene har Interesse for København, men et internationalt Farvand, der befares af alle Nationers Skibe, og følgelig maa det være Staten, der sørger for, at dette Farvand er passabelt. Dernæst er der ogsaa den Omstændighed at lægge Mærke til, at Københavns Kommune jo er udelukket fra al Indflydelse paa sin Havn, der jo er en selvstændig Institution, som Københavns Kommune ikke har nogen som helst Dispositionsret over. At man saa vilde sige til København: det er jer, der skulle afholde denne Udgift, synes jeg er ganske uretfærdigt; og det undrede mig i høj Grad at høre det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam) tale om denne Sag og hælde til den Side, at man godt kunde paalægge København denne Udgift. Jeg maa bemærke, at de Fordele, der er Tale om for Staten ved denne Sags Gennemførelse, ere saa store, at det i Forhold dertil kun drejer sig om en lille Sum. Derfor vilde jeg meget ønske, at Konseils-

præsidenten snart maatte komme til Erkendelse af, at det er nødvendigt for vort Lands Kommunikationer og økonomiske Interesser at faa dette Farvand uddybet.

Jeg skal derefter vende mig til den ærede Minister for offentlige Arbejder. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) fremkom med nogle korte Bemærkninger med Hensyn til Christiansborg Slots Genopførelse, idet han udtalte, at han vilde give den højtærede Trafikminister Lejlighed til at udtale sig om dette Spørgsmaal. Den ærede Trafikminister mente imidlertid ikke at ville svare paa denne Forespørgsel, idet han henviste til, at Sagen snart vilde komme frem, maaske inden der var gaaet 14 Dage. Naar den højtærede Minister nu ikke ønsker at komme ind paa denne Sag her, skal jeg heller ikke søge at opfordre ham dertil, og mine Udtalelser her gaa heller ikke ud paa at søge at fremkalde noget Svar fra den højtærede Ministers Side. Men jeg har den personlige Opfattelse, at det vistnok dog alligevel vilde være til Gavn for Sagen, om man allerede her kunde komme til at omtale den, da der jo fra forskellig Side kan være Ønsker at realisere, naar denne Plan nu skal til at føres igennem. Der foreligger jo en hel Del Planer om Genopførelsen af Christiansborg Slot, og der er jo for Øjeblikket en meget stærk Strid i saa Henseende. Jeg vil med Hensyn hertil bemærke, at mig forekommer det, at denne Strid væsentlig har et kunstnerisk Grundlag. Man stiller de kunstneriske Forhold i Forgrunden og glemmer de praktiske Forhold. For mig staar det saaledes, at man først og fremmest skal tage Hensyn til de praktiske Forhold, derefter maa de kunstneriske tages i Betragtning. Jeg underkender ingeniørene, at ved saadanne Bygninger som dem, her er Tale om, maa vor Kunst have Lejlighed til at vise, hvad den formaar i Henseende til kunstnerisk Udstyrelse. Men det forekommer mig dog, at det rigtigste er, at de praktiske Forhold stilles i Forgrunden, de kunstneriske i anden Række.

For nogle Aar siden, da Sagen ogsaa var til Behandling her i Tinget, forelagde Socialdemokratiet en Plan til Slotsholmens Bebyggelse. Det centrale i denne Plan var, at man vilde anlægge en bred og bekvem Færdselslinie mellem Gammelholm og derved tillige mellem Centrum af Byen og den vestlige Del af Byen, hvor Banegaardene den Gang vare paatænkte at skulle bygges, og hvor det nu er vedtaget at bygge dem. København er jo